JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JÁN MAZÁK
28 päivänä lokakuuta 2010[1]

1. Esillä olevassa EY 226 artiklan (josta on tullut SEUT 258 artikla) nojalla nostetussa kanteessa[2] Euroopan komissio vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että Maltan tasavalta ei ole noudattanut otsonikerrosta heikentävistä aineista 29.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000[3] 4 artiklan 4 kohdan v alakohdan ja 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole poistanut käytöstä haloneja sisältäviä muihin kuin kriittisiin käyttötarkoituksiin käytettäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia aluksissa ja koska se ei ole ottanut näitä haloneja talteen.

2. Maltan tasavalta tulkitsee asetuksen N:o 2037/2000 merkityksellisiä säännöksiä ja erityisesti kyseisen asetuksen liitteessä VII kriittisen käyttötarkoituksen kuvaamiseen käytettyä ilmaisua ”halonien käyttö nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä” eri tavalla ja päättelee tulkintaansa tukeutuen, että komission kanne on hylättävä perusteettomana.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3. Asetus N:o 2037/2000 kuuluu niiden asetusten sarjaan,[4] jotka yhteisö on antanut allekirjoittamiensa[5] otsonikerroksen suojelua koskevan Wienin yleissopimuksen[6] ja otsonikerrosta heikentävistä aineista tehdyn Montrealin pöytäkirjan[7] mukaisten velvoitteidensa täyttämiseksi. Siitä huolimatta, että

1 – Alkuperäinen kieli: ranska.

2 – Oikeudenkäyntiä edeltäneestä menettelystä on riittävää todeta, että esillä olevassa asiassa noudatettiin EY 226 artiklan mukaista menettelyä. Unionin tuomioistuimessa ei ole esitetty väitteitä, joilla asetettaisiin kyseenalaiseksi kyseisen menettelyvaiheen lainmukaisuus.

3 – EYVL L 244, s. 1.

4 – Asetusta N:o 2037/2000 edelsivät tietyistä otsonikerrosta heikentävistä kloorifluorihiilivedyistä ja haloneista 14.10.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3322/88 (EYVL L 297, s. 1), otsonikerrosta heikentävistä aineista 4.3.1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 594/91 (EYVL L 67, s. 1) ja otsonikerrosta heikentävistä aineista 15.12.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3093/94 (EYVL L 333, s. 1).

5 – Otsonikerroksen suojelua koskevan Wienin yleissopimuksen ja otsonikerrosta heikentävistä aineista tehdyn Montrealin pöytäkirjan tekemisestä 14.10.1988 tehty neuvoston päätös 88/540/ETY (EUVL L 297, s. 8).

6 – EYVL 1988, L 297, s. 10.

7 – EYVL 1988, L 297, s. 21.

asetus N:o 2037/2000 ei tällä hetkellä enää ole voimassa sen vuoksi, että se kumottiin ja korvattiin otsonikerrosta heikentävistä aineista 16.9.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1005/2009 [8] 1.1.2010 lähtien, kyseistä asetusta sovelletaan nyt esillä olevassa asiassa.

4. Asetuksen N:o 2037/2000 4 artiklan, jonka otsikkona on ”Valvottavien aineiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoittaminen”, 1 kohdassa säädetään yleinen kielto saattaa markkinoille ja käyttää tiettyjä valvottavia aineita, joihin halonit kuuluvat.

5. Asetuksen N:o 2037/2000 4 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään poikkeuksia tästä kiellosta. Nyt esillä olevassa asiassa tarkastelun kohteena oleville haloneja sisältäville palontorjuntalaitteistoille ja sammuttimille on asetuksen N:o 2037/2000 4 artiklan 4 kohdan v alakohdassa säädetty määräaikainen poikkeus. Kyseisessä säännöksessä säädetään seuraavaa:

”Liitteessä VII lueteltuja käyttötarkoituksia lukuun ottamatta haloneja sisältävät [palontorjuntalaitteistot] ja sammuttimet poistetaan käytöstä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003, ja halonit otetaan talteen 16 artiklan mukaisesti.”

6. Halonien kriittisiä käyttötarkoituksia koskevassa asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII, jolla poiketaan siitä lähtökohdasta, jonka mukaan poikkeukset yleisestä kiellosta saattaa markkinoille ja käyttää haloneja palontorjuntalaitteistoissa ja sammuttimissa ovat määräaikaisia, säädetään seuraavaa:

”Haloni-1301:n käyttö:

– –

– sotilasalalla, öljyalalla, kaasualalla ja petrokemian alalla sekä nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä,

– –

Haloni-2402:n käyttö ainoastaan Tšekissä, Virossa, Kyproksessa, Latviassa, Liettuassa, Unkarissa, Maltassa, Puolassa, Sloveniassa ja Slovakiassa:

– –

8 – EUVL L 286, s. 1.

– sotilasalalla, öljyalalla, kaasualalla ja petrokemian alalla sekä nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä,

– –."

7. Asetuksen N:o 2037/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Valvottavat aineet, joita on

– –

– palontorjuntalaitteistoissa ja sammuttimissa,

on otettava talteen hävitettäviksi osapuolten hyväksymiä teknisiä menetelmiä tai muuta ympäristön kannalta hyväksyttävää hävittämismenetelmää käyttäen tai kierrätettäviksi taikka regeneroitaviksi kyseisten laitteiden huolto- ja kunnossapitotoimenpiteiden aikana tai ennen kyseisten laitteiden purkua ja käytöstä poistamista."

8. Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan [9] 2 artiklassa määrätään, että "alkuperäisten sopimusten määräykset sekä toimielinten ja Euroopan keskuspankin ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymispäivästä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrätyin edellytyksin".

9. Koska kyseisessä liittymisasiakirjassa ei ole määrätty Maltan tasavaltaa koskevista siirtymätoimenpiteistä, sitä sitovat 1.5.2004 lähtien mainitun asetuksen mukaiset velvoitteet, joihin kuuluu myös velvollisuus poistaa käytöstä haloneja sisältävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet ja ottaa nämä halonit talteen.

Oikeudellinen arviointi

10. Vaikkei kyse esillä olevassa asiassa olekaan ensimmäisestä asetukseen

9 – EUVL 2003, L 236, s. 33.

N:o 2037/2000 perustuvasta komission kanteesta,[10] kyseessä on ensimmäinen kerta, kun väitetty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen koskee asetuksen N:o 2037/2000 4 artiklan 1 kohdassa säädetyn yleisen kiellon saattaa markkinoille ja käyttää haloneja rikkomista ja täsmällisemmin asetuksen N:o 2037/2000 4 artiklan 4 kohdan v alakohdassa säädetyn sen velvollisuuden laiminlyöntiä, jonka mukaan haloneja sisältävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet on Maltan tasavallan osalta poistettava käytöstä ennen 1.5.2004 ja niissä oleva haloni on otettava talteen.

11. Kuten edellä asetuksen N:o 2037/2000 esittelyn yhteydessä olen jo todennut, kyseisen asetuksen 4 artiklan 4 kohdan v alakohdassa säädetään haloneja sisältävien palontorjuntalaitteistojen ja sammuttimien osalta määräaikaisesta poikkeuksesta yleisestä halonien markkinoille saattamista ja käyttöä koskevasta kiellosta. Kyseisen poikkeussäännöksen mukaan poikkeuksen ajallista rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII lueteltuihin halonien käyttötarkoituksiin. Tämä merkitsee sitä, että haloneja sisältävien palontorjuntalaitteistojen ja sammuttimien käyttö on sallittua myös säädetyn määräajan päätyttyä – eli Maltan tasavallan tapauksessa 1.5.2004 jälkeen – sikäli kuin halonien käyttötarkoitusta voidaan pitää asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII tarkoitettuna kriittisenä käyttötarkoituksena.

12. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä komission on näytettävä toteen väitteensä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä ja esitettävä unionin tuomioistuimelle tarvittavat tiedot, jotta tämä voi tarkistaa, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta, eikä komissio voi tällöin nojautua minkäänlaisiin olettamiin.[11] Tästä seuraa, että saadakseen kanteensa esillä olevassa asiassa hyväksytyksi komission on näytettävä ensinnäkin, että Maltan lipun alla purjehtivissa aluksissa käytettiin 1.5.2004 jälkeen haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia, ja toiseksi, että kyse oli muusta kuin asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII ja erityisesti sen haloni-1301:tä koskevien säännösten kolmannessa luetelmakohdassa ja haloni-2402:ta koskevien säännösten kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetusta kriittisestä käyttötarkoituksesta eli käytöstä nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä.

10 – Komissio on nostanut kaikkiaan seitsemän asetukseen N:o 2037/2000 perustuvaa kannetta. Komissio peruutti kaksi näistä kanteista (asia C-425/05, komissio v. Irlanti, määräys 8.8.2006 ja asia C-490/07, komissio v. Kypros, määräys 4.8.2008), ja viidessä asiassa annettiin tuomio (asia C-406/03, komissio v. Irlanti, tuomio 26.10.2004; asia C-214/04, komissio v. Italia, tuomio 7.7.2005; asia C-79/05, komissio v. Italia, tuomio 14.7.2005; asia C-390/05, komissio v. Kreikka, tuomio 14.12.2006 ja asia C-522/06, komissio v. Belgia, tuomio 3.4.2008).

11 – Ks. mm. asia C-37/09, komissio v. Portugali, tuomio 20.6.2010 (28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

13. Maltan tasavalta ja komissio ovat yhtä mieltä siitä, että Maltan tasavallalle osoitetussa perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä tietyissä Maltan lipun alla purjehtivissa aluksissa käytettiin haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia.

14. Asianosaiset ovat kuitenkin eri mieltä siitä, käytetäänkö haloneja kyseisissä aluksissa muuhun kuin kriittisenä pidettävään käyttötarkoitukseen, mikä merkitsisi sitä, että palontorjuntalaitteistojen ja sammuttimien käyttö näissä aluksissa ei täytä asetuksessa N:o 2037/2000 säädettyjä vaatimuksia, vai onko kyse asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII tarkoitetusta kriittisestä käyttötarkoituksesta eli käytöstä suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä, mikä puolestaan merkitsisi sitä, että palontorjuntalaitteistojen ja sammuttimien käyttö mainituissa aluksissa on kyseisen asetuksen mukaista.

15. Nykyisten rahtialusten osalta komissio katsoo, että asetuksen N:o 2037/2000 voimaantulon jälkeen halonien käyttötarkoitus voidaan luokitella kyseiseksi kriittiseksi käyttötarkoitukseksi eli käytöksi ”suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä”, vain kahdessa tapauksessa eli joko käytettäessä halonia öljysäiliöiden inertointiin tai aluksen ruumassa tai ruuman ulkopuolella tapahtuvaan jauhojen pumppaamiseen liittyvien laitteistojen inertointiin. Komission mukaan näiden tilojen inertointi on tarpeen räjähdysten ehkäisemiseksi raakaöljyä tai öljyjalosteita kuljettavilla säiliöaluksilla ja jauhoja kuljettavilla aluksilla jauhopölyn kertymisen vuoksi.

16. Maltan tasavalta on myöntänyt, että tiettyjen sellaisten Maltan lipun alla purjehtivien alusten osalta, joissa käytetään haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia, kyse ei ole kummastakaan edellä mainitusta tapauksesta. Se katsoo kuitenkin, että myös mainittujen alusten osalta kyse on halonien käytöstä ”suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä”. Kyseinen jäsenvaltio toteaa olleensa aina eri mieltä komission tulkinnasta, joka koskee kyseisen kriittisen käyttötarkoituksen kuvaamiseksi käytettyä ilmaisua ”käyttö suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä”.

17. Maltan tasavallan mukaan komission tulkinnalla rajoitetaan asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevan halonin 1301:tä koskevan kolmannen luetelmakohdan ja haloni-2402:ta koskevan kolmannen luetelmakohdan soveltamisalaa tavalla, joka on mielivaltainen ja perusteeton. Kyseinen

jäsenvaltio katsoo, että lisäksi haloni-1301:n ja haloni-2402:n käyttöä aikaisemmin kuin 1.10.1994 rakennettujen rahtialusten polttomoottoreita, öljykattiloita tai polttoöljykäyttöisiä yksiköitä ja generaattoreita sisältävissä konehuoneissa, pumppuhuoneissa ja muissa vastaavissa tiloissa on pidettävä mainituissa asetuksen N:o 2037/2000 liitteen VII säännöksissä tarkoitettuna kriittisenä käyttötarkoituksena. Maltan tasavalta väittää, että kaikkien sellaisten Maltan lipun alla purjehtivien alusten osalta, joissa käytetään haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia, kyse on käyttötarkoituksesta, joka on sopusoinnussa sen esittämän tulkinnan kanssa.

18. Komissio viittaa puolestaan asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevissa haloni-1301:tä koskevassa kolmannessa luetelmakohdassa ja haloni-2402:ta koskevassa kolmannessa luetelmakohdassa esiintyvään riidanalaiseen ilmaisuun ”suojakaasuna” (”making inert of” eli käyttö inertointiin).

19. Komissio tukeutuu omaksumaansa inertointia koskevan ilmaisun määritelmään, joka sen mukaan viittaa ”halonien ennakoivaan vapauttamiseen tilanteissa, joissa on olemassa tulipalon tai räjähdyksen vaara sellaisissa tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja jotka saattavat olla tulenarkoja tai vaarallisia, niin suurina pitoisuuksina, että sillä estetään syttyminen kyseisessä tilassa”, ja katsoo, että haloni-1301:n ja haloni-2402:n käyttö rahtialuksissa voidaan katsoa kriittiseksi käyttötarkoitukseksi vain, jos haloneja käytetään inertointiin palontorjuntalaitteistoissa, jotka on tarkoitettu käytettäviksi tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä, eli jos haloneja käytetään järjestelmissä, joissa haloneja vapautetaan ennen syttymistä tai räjähtämistä tilassa, joka muuten olisi tulenarka tai räjähdysherkkä, tai jos niitä käytetään tulipalojen ehkäisemiseksi. Komission mukaan kaikki järjestelmät, jotka on tarkoitettu reagoimaan tulipalon ilmenemiseen vapauttamalla haloneja, ovat sammutusjärjestelmiä eivätkä inertointijärjestelmiä eivätkä ne siten kuulu rahtialuksia koskevien halonien kriittisten käyttötarkoitusten käsitteen alaan.

20. Komissio toteaa, että vaikka Maltan tasavalta on vastineessaan vakuuttanut, että haloneja käytetään Maltan lipun alla purjehtivissa aluksissa nimenomaan inertointiin tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä, kyseinen jäsenvaltio ilmoitti vastauksessaan perusteltuun lausuntoon, että haloneja käytetään ”tulipalojen sammutusvälineenä”.

21. Maltan tasavalta esittää puolustukseksen tältä osin, että komission tekemä erottelu inertointikäytön ja sammutusvälineenä käytön välillä on keinotekoinen ja saivarteleva, sillä sammuttaminen on osa inertointiprosessia erityisesti, kun tähän käytetään samaa ainetta. Inertointi on tosiasiassa

sammuttamisen väistämätön ja tavallinen seuraus haloneja käytettäessä.

22. Edellä esitetystä seuraa, että ratkaiseva kysymys on se, onko komissio osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla, että asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevissa haloni-1301:tä koskevassa kolmannessa luetelmakohdassa ja haloni-2402:ta koskevassa kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu halonien kriittinen käyttötarkoitus eli käyttö nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä, koskee ainoastaan käyttöä suojakaasuna öljysäiliöaluksilla ja suojakaasuna aluksen ruumassa tai ruuman ulkopuolella tapahtuvaan jauhon pumppaamiseen liittyvissä laitteistoissa ja että käyttö sammutusjärjestelmissä – toisin kuin käyttö suojakaasuna – ei kuulu mainittujen asetuksen N:o 2037/2000 säännösten soveltamisalaan. Mikäli näin on, merkitsee se sitä, että Maltan tasavalta on todellakin syyllistynyt siihen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämiseen, josta sitä moititaan, sillä se myöntää itse, että sellaisten Maltan lipun alla purjehtivien alusten, joissa käytetään haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia, joukossa on rahtialuksia, jotka eivät ole öljysäiliöaluksia ja joissa haloneja ei käytetä suojakaasuna aluksen ruumassa tai ruuman ulkopuolella tapahtuvaan jauhon pumppaamiseen liittyvissä laitteistoissa.

23. On todettava, että komission lähestymistapa ilmaisuun ”halonien käyttö nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä” ei ole vaihdellut asetuksen N:o 2037/2000 voimaantulon jälkeen. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että komission kanta olisi oikea.

24. Komissio vetoaa ilmaisulle ”halonien käyttö nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä” omaksumansa tulkinnan tueksi rahtialusten alalla noudatettavaan käytäntöön, jonka mukaan haloneja käytetään tavallisesti rahtialuksissa suojakaasuna ainoastaan kahdessa erityistapauksessa eli suojakaasuna öljysäiliöaluksilla ja suojakaasuna aluksen ruumassa tai ruuman ulkopuolella tapahtuvaan jauhon pumppaamiseen liittyvissä laitteistoissa.

25. On kuitenkin todettava, ettei komissio ole esittänyt tietoja, kuten esimerkiksi tilastotietoja tai asiantuntijalausuntoja, joilla voitaisiin osoittaa, että tilanne rahtialusten alalla todellakin on sen esittämän kaltainen. Komissio on ainoastaan vedonnut rahtialusten alalla noudatettavaan käytäntöön täsmentämättä kuitenkaan, millä tavalla ja minkä

jäsenvaltioiden osalta se on tällaisen käytännön olemassaoloa tutkinut. [12]

26. Sen ratkaisemiseksi, onko ensinnäkin se komission esittämä väite perusteltu, jonka mukaan haloneja käytetään nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä, ainoastaan silloin, kun kyse on öljysäiliöaluksista ja rahtialuksista, joissa on ruumassa tai ruuman ulkopuolella tapahtuvaan jauhon pumppaamiseen liittyvä laitteisto, ja toiseksi, jäävätkö sammutusjärjestelmät asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevan haloni-1301:tä koskevan kolmannen luetelmakohdan ja haloni-2402:ta koskevan kolmannen luetelmakohdan soveltamisalan ulkopuolelle, unionin tuomioistuin tarvitsisi sellaista teknistä asiantuntemusta, jota sillä ei ole käytössään. [13]

27. Koska komissio ei ole esittänyt mainittuja teknisiä tietoja, unionin tuomioistuimen ei mielestäni tulisi ottaa kantaa komission väitteisiin etenkään, kun otetaan huomioon, että asianomaisen jäsenvaltion puolustuksenaan esittämät argumentit perustuvat pikemminkin teknisiin kuin oikeudellisiin seikkoihin.

28. Tästä seuraa, että unionin tuomioistuin ei voi sille toimitetun asiakirja-aineiston sisällön perusteella arvioida, onko komission kanne perusteltu.

29. Tämä merkitsee sitä, että komissio ei esillä olevassa asiassa ole täyttänyt todistelu-velvollisuuksiaan eikä siten ole näyttänyt toteen sitä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä, josta Maltan tasavaltaa moititaan.

30. Edellä esitetyn perusteella komission kanne on mielestäni hylättävä.

12 – Tältä osin on myönnettävä, että Maltan tasavallan argumentaatio on siltä osin tietyssä määrin perusteltu, kun se väittää, että siinäkin tapauksessa, että komissio kykenisikin empiirisillä tiedoilla osoittamaan, että ”valtaosassa” rahtialuksia haloneja käytetään ainoastaan mainituissa kahdessa tapauksessa, tästä ei kuitenkaan seuraa, että kyseisen asetuksen liitteessä VII olevalla riidanalaisella ilmaisulla tarkoitettaisiin ainoastaan näitä kahta tapausta.

13 – Totean tältä osin vielä, että siinä tapauksessa, että asianomaisella tuomarilla olisikin tarvittava tekninen asiantuntemus – mitä ei voida sulkea pois –, se ei voisi käyttää tällaista asiantuntemustaan käsiteltävänään olevan asian ratkaisemiseksi, sillä sen tehtävänä on ratkaista asia käyttämällä oikeudellista asiantuntemustaan eikä mahdollista teknistä asiantuntemustaan alalla, johon riidan kohde liittyy.

Ratkaisuehdotus

31. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.